

M İ N İ K E L L E R

MİNİK ELLER

Bu akşam sevgili Melis İLKİYAR projelerindeki duyguların çok yoğun bir özetini sunmuş...
İLKİYAR gönüllüleri hangi duygulardan geçerler projelerde onları söz konusu ediyor...

Gönüllülerimiz yoğun bir tempo sürdürüyor
İstanbul Boğaziçi grubumuz bu hafta sonu,
Ankara grubu gelecek hafta sonu projesine hazırlanırken
23 Nisan projesinin de son rötuşları yapıyor...
Bir taraftan tanıtımlar ve konser hazırlıkları,
diğer taraftan da etkinlikleri gözden geçiriyorlar,
bu hafta sonu Fizik etkinliğinde ne nasıl anlatılırı
etkileyici biçimde tartışıyorlardı...

Ağırdaki çocukları bir başka yazıda hatırlayalım...

Saygılarımızla...

İLKİYAR

Minik Eller

Hepsi birbirinden farklı ve hepsi birbirinden değerli bir sürü minik, küçücük eller, yüzler, nazlı yürekler onlar. Bir bakışınla bir sözünle elinde tuttuğun çiviyle açarsın kalplerini ve yavaş yavaş ulaşırsın kalplerinin derinliklerine. Günlere gerek yok dakikalar saatler sonra kardeşin olur onlar senin, sende ablaları, abileri oluvermişsindir zaten. En sıcak kardeş sevgisini tadabildiğin bu küçük çocuklar yaşatır en eşsiz duyguları sana ve günlerce etkisinde kalırsın.

Çiviyle başlayan dakikalar etkinliklerle devam eder. Her bir etkinliğin ayrı anlamı vardır; her biri farklı şey öğretmeye çalışır onlara, eğlendirerek öğretmeyi, düşünmeyi, araştırmayı teşvik ederiz, bizleri geçebilceklerini anlatırız. Onlarla beraber onlardan biri oluruz biz de. Bir bakmışsın ki elini bırakmayan eller, soru soran sevgiyle bakan gözler, sıcacık o masum kalpleri sarar seni. Çoğu gözler bir şeyler anlatır aslında sana, hepsinin içinde büyük fırtınalar kopuyordur ama yine de sana en güzel gülücüklerini atarak bakmaya devam ederler.

Bilemezsiniz onları, dışardan göremezsiniz neler yaşadıklarını, ne şartlarda okuduklarını, neler istediklerini, hayallerini... Elinizi uzattınız mı, onlarla oynayıp aynı masada yemek yediniz mi, işte o zaman anlarsınız her şeyi teker teker. Konuşurlar sizle normal şeylermiş gibi anlatırlar o büyük sıkıntılarını, dertlerini ve bizler sadece öğütler verebiliriz, destek olmaya çalışırız elimizden geldiğince

mücadele etmelerini sağlamaya ve hayal kurmaya devam etmelerini sağlamaya çalışırız.

Gün biter beraber yemekler yenir ve gece eğlencesi başlar. Şarkılar türküler söyler dans ederiz onlarla el ele tutuşuruz çılgınlar gibi eğleniriz. Onların türkülerinde, onların şarkılarında, onların danslarını ederiz ve ben bilmediğim efeyi, çökertmeyi o minik eşsiz çocuklardan öğrendim. Elele tutuşup 'bütün dünya buna inansa, bir inansa, hayat bayram olsa' dediğimizde bunun bir gün olacağına olan inancımın güçlendiğini her birinin elini daha da sıkı tutarak daha da yukarı ve yukarı zıpladığımı hissettim. Dünyamızın bu minik çocuklardan ibaret olduğunu düşündüm.

Ve gecenin sonunda odalarına elimizde gittiğimiz o masalların onlar için ne anlamlar ifade ettiğini gördüm. Sohbetler, dertleşmeler ve masal okumayla biten gecelerin benim içinde anlamı büyüktü çünkü her birini daha da yakından tanıdım, her birinin biraz daha hayatına girdim böylece ve tabii onlar da benimkine. Ve o odalarda çok çarpıcı hikayelerle karşılaşırız boğazımız düğümlenir konuşamayacak duruma geliriz, ama yine de belli etmeyiz. İçimiz ağlar, biz ağlarız ama gözlerimizden yaş gelmez işte. "Sanki gerçek ablam gibisin öyle hissediyorum" derler size, sımsıkı sarılır gitmemeniz için yalvarırlar.

Vedalaşsınız ne yazıkki. Siz geldiğiniz gibi gidersiniz ama onlara büyük umutlar, büyük büyük hayaller bırakırsınız ya da bırakmış olmayı dilersiniz çünkü onun için gitmişsinizdir oraya.

“İyiki geldiniz, çalışıcaz yapıcaz ve sizin gibi olucaz” dediklerinde ise duyduğunuz mutluluğun tarifi yoktur.

Yine de bir hüzün vardır o vedalarda ve siz yine de dönersiniz.. Hayatınıza kaldığınız yerden devam etmeye çalışırsınız içinizde kalbinizin derinliklerinde onlardan bir parçayla beraber... Daha nicelerine ulaşabilme isteğiyle...

Nice Yolculuklara... Nice Çocuklara...

Melis MUT

İşletme Bölümü 2.sınıf
<http://www.ilkyar.org.tr>

dünyanın en güzelleri ilk yar'larımız